

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Verden (Niemcy) w dniu 12 maja 2014 r. – Ender Balkaya przeciwko Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Sprawa C-229/14)

(2014/C 303/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Verden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ender Balkaya

Strona pozwana: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy odpowiednie przepisy prawa Unii, a w szczególności art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom ustawowym albo praktykom wyłączającym z liczby pracowników zatrudnionych w rozumieniu tego przepisu członka zarządu spółki kapitałowej, także wtedy gdy świadczy on pracę pod kierownictwem lub kontrolą innego organu tej spółki, w zamian za którą otrzymuje wynagrodzenie i sam nie posiada udziałów w spółce?
- 2) Czy odpowiednie przepisy prawa Unii, a w szczególności art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nakazuje, aby przy obliczaniu osób zatrudnionych w rozumieniu tego przepisu do liczby zatrudnionych wliczać jako pracowników także osoby, które nie otrzymują wynagrodzenia od pracodawcy, ale są finansowo wspierane i uznawane przez właściwe organy publiczne odpowiedzialne za promowanie zatrudnienia i osoby te w praktyce świadczą pracę w celu zdobycia i pogłębienia wiedzy lub też ukończenia kształcenia zawodowego („praktykant”), czy też to państwa członkowskie są odpowiedzialne za uchwalenie odpowiednich krajowych przepisów ustawowych lub wprowadzenie odpowiednich praktyk?

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 16 maja 2014 r. – Roman Bukovansky przeciwko Finanzamt Lörrach

(Sprawa C-241/14)

(2014/C 303/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Roman Bukovansky

Strona pozwana: Finanzamt Lörrach

Pytanie prejudycjalne

Czy postanowienia Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób ⁽¹⁾ z dnia 21 czerwca 1999 r. (BGBl. II 2001, 810 i nast.), która w dniu 2 września 2001 r. została zatwierdzona ustawą przez Bundestag (BGBl. II 2001, 810) i weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r. (zwana dalej „Umową”), w szczególności jej preambuła, art. 1, 2, 21 oraz art. 7 i 9 załącznika I należy interpretować w ten sposób, że nie zezwalają one pracownikowi, który przeniósł się z kraju do Szwajcarii, nie posiada obywatelstwa szwajcarskiego i od czasu przeniesienia do Szwajcarii jest tzw. powrotnym pracownikiem przygranicznym (umgekehrter Grenzgänger) w rozumieniu art. 15a ust. 1 DBA-Schweiz 1971/2002 [szwajcarsko-niemieckiej umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania], na podstawie art. 4 ust. 4 DBA-Schweiz w związku z art. 15a ust. 1 zdanie czwarte DBA-Schweiz 1971/2002, na objęcie go niemieckim opodatkowaniem?

⁽¹⁾ Dz.U. L 114, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Mannheim (Niemcy) w dniu 19 maja 2014 r. – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH przeciwko Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgenowi Vogelowi i Gerhardowi Vogelowi

(Sprawa C-242/14)

(2014/C 303/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Mannheim

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Strona pozwana: Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rolnik, który bez zawarcia umowy z uprawnionym ze wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin wykorzystuje uzyskany z własnej produkcji materiał reprodukcyjny chronionej odmiany jest już wtedy zobowiązany do zapłaty słusznego wynagrodzenia na podstawie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 ⁽¹⁾ z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, a w przypadku działania umyślnego lub niedbalstwa do naprawienia na podstawie art. 94 ust. 2 tego rozporządzenia wszelkich szkód wynikających z naruszenia systemu ochrony odmian roślin, jeżeli nie spełnił ciążącego na nim na podstawie art. 14 ust. 3 tiret czwarte tego rozporządzenia w związku z art. 5 i nast. rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 ⁽²⁾ z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 obowiązku zapłaty godziwego wynagrodzenia (opłata za produkcję własną) w momencie rzeczywistego wykorzystania materiału ze zbioru w celach reprodukcyjnych w uprawie polowej?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że rolnik może jeszcze spełnić ciążący na nim obowiązek zapłaty godziwej opłaty za produkcję własną także po rzeczywistym wykorzystaniu materiału ze zbioru w celach reprodukcyjnych w uprawie polowej: czy wskazane przepisy należy interpretować w ten sposób, że określają one termin, podczas którego rolnik wykorzystujący uzyskany z produkcji własnej materiał reprodukcyjny chronionej odmiany musi wypełnić ciążący na nim obowiązek zapłaty godziwej opłaty za produkcję własną, aby przyjąć, iż produkcja własna może zostać uznana za produkcję „uprawnioną” w rozumieniu art. 94 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 w związku z art. 14 tegoż rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 227, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 173, s. 14.